

MiDeer Promítací baterka

Pohádkový set MD1043

O POPELCE
O MALENCE
PINOCCHIO
ŠŤASTNÝ PRINC

O POPELCE

Bylo, nebylo, na jednom statku žila krásná dívka jménem Popelka. Popelka měla zlou macechu a dvě nevlastní sestry. Šaty měla ušmudlané a roztrhané od těžké práce, kterou musela dělat. Jednoho dne urozený princ pořádal královský ples. Pozval všechny mladé dívky z okolí. Avšak macecha Popelce zakázala jít na ples. Popelce to bylo líto, ráda by šla s nimi. Na ples však nemohla a musela pracovat. Nešťastná Popelka začala plakat a v tom okamžiku se objevila její kmotřička víla a vykouzlila jí krásné šaty a křišťálové střevíčky. Z dýně vykouzlila nádherný kočár. Víla Popelce pověděla, že kouzlo potrvá jen do půlnoci. Popelka si připadala jako ve snu. Popelka tančila celou noc s princem. Zamilovali se do sebe. Těsně před půlnocí si Popelka vzpomněla na slova kmotřičky víly a rozběhla se ze sálu pryč. Princ si jí všiml a rychle se rozběhl za ní. Popelka zakopla a ztratila střevíček. Princ střevíček zvedl a druhého dne si usmyslel, že krásnou tajemnou dívku najde. Prohlásil, že ta, které střevíček padne, bude jeho ženou. Po mnoha pokusech se princovi podařilo Popelku najít. Vzali se a žili šťastně až do smrti.

O MALENCE

Bylo, nebylo, v jedné chaloupce žila stará žena, která si celý život moc přála mít děťátko. Jednoho dne se rozhodla zajít za starou čarodějnici, která by jí mohla pomoci. Čarodějnice jí dala ječné zrnko. Poradila jí, ať zrnko vloží do květináče a dobře se o něj stará. Žena učinila tak, jak čarodějnice řekla. Jednoho dne ze zrnka vyrostla krásná květina s jemnými lístky. Žena uprostřed květu spatřila malilinkatou holčičku. To bylo radosti. Děvčátko bylo tuze roztomilé, a protože nebylo větší než malíček, nazvala jí Malenka. Malenka žila šťastný život. Ráda veslovala v umyvadle. Měla krásnou postýlku ze skořápky vlašského ořechu. Přikrývkou jí byly listy tulipánu. Jedné noci, když už Malenka sladce spala v postýlce, dostala se do domu ohyzdná, zelená ropucha. Jakmile uviděla spící dívku, zaradovala se. „To by byla hezká ženuška pro mého synáčka.“ Ropucha ani na chvíli nezaváhala a Malenku unesla. Utíkala s ní k rybníku. Tam u rybníka byl močál, kde uprostřed rákosí a blatouchů ropucha bydlela se svým synem. Malenku položila na list leknínu. Když se ráno Malenka probudila a uviděla všude kolem sebe jen vodu, rozplakala se. Rybičky zaslechly, co ohyzdná ropucha plánovala a bylo jim krásné holčičky líto. Připlavaly proto k zelenému stonku, který držel list leknínu a překousaly jej. List plul dolů po řece pryč, daleko od staré ropuchy a jejího syna. Malenka se vymanila ze spárů ropuchy. Byla volná a šťastná.

PINOCCHIO

Bylo, nebylo, kdysi dávno žil jeden starý truhlář, který neměl děti. Byl velmi osamocen, a proto se jednoho dne rozhodl, že si vyrobí dřevěnou loutku. Loutce vyrobil z papíru krásné šaty a pojmenoval ji Pinocchio. Truhlář nechal Pinocchia přes noc ve své dílně. Chvilí poté co na nebe vystoupala první hvězda, se objevila kouzelná víla. Víla věděla, že starý truhlář má velmi rád děti. Rozhodla se, že pomocí kouzla daruje Pinocchiovi život. Druhého dne truhlář zjistil, že má syna. Rozhodl se, že pošle chlapce do školy, a proto mu koupil slabikář. Jednoho dne šel Pinocchio do školy, avšak tam nedošel. Po cestě uslyšel hlasitou hudbu a vydal se místo toho do divadla. Cestou potkal lišku a kocoura. Byli to podvodníci. Ihned začali Pinocchiovi vyprávět příběh o tom, že znají místo, kde by mohl znásobit své peníze. Popisovali mu, že stačí mince zakopat do země a druhý den si je může přijít vyzvednout. Důvěřivý Pinocchio poslechl své nové přátele a vydal se na cestu. Přišel ke statnému dubu a pod něj zakopal všechny své peníze. V tu chvíli se objevila liška s kocourem. Pinocchia svázali, pověsili na strom a utekli. Uběhlo několik dní. Pinocchio byl velmi smutný. V tu chvíli se objevila víla a Pinocchia zachránila. Víla se starostlivě ptala, co se přihodilo. Avšak chlapec byl velmi zahanben a neřekl jí pravdu. Víla, ale věděla, že jí chlapec lže a začarovala jeho nos. Ten rostl a rostl. Pinocchio si uvědomil, že udělal chybu a vše víle řekl. Nakonec jí slíbil, že už nikdy nebude lhát. Víla chlapci odpustila a vrátila jeho nos do původní velikosti.

ŠŤASTNÝ PRINC

V jednom království žil mladý princ, který neměl žádné starosti a užíval si života. Nazývali ho Šťastným Princem. Jednoho dne zemřel. Poddaní se rozhodli, že na jeho počest nechají vysoko nad městem na vznosném sloupu postavit jeho sochu. Doufali, že budou stejně šťastní jako on. Jednoho dne letěla nad městem malá vlaštovka. Byla velmi smutná, neboť všichni její přátelé odletěli do Egypta. Letěla kolem sloupu a rozhodla se, že si zde odpočine. Přistála rovnou mezi chodidly Prince. Po chvíli jí na peří dopadaly kapky vody. Rozhlédla se a zjistila, že to není voda, ale Princovy slzy. Vzlétla k němu a ptala se, co se mu stalo. Princ začal vlaštovce vyprávět. On sám žil v přepychu a radosti, ale ze sloupu nyní viděl jen samé utrpení, trápení a chudobu. Byl smutný. Požádal vlaštovku, aby vzala jeden z jeho safírů a přinesla ho chudému písaři, který žil na okraji města. Princ ji také požádal, aby dopravila zlaté lístky z jeho sochy všem chudým lidem. Z vlaštovky a Prince stali přátelé. Vlaštovka se rozhodla, že ho nikdy neopustí. Nebohé vlaštovce však byla stále větší a větší zima. Nakonec zimou zemřela. Princ z toho puklo olověné srdce. Druhého dne časně ráno kráčel po náměstí starosta a všiml si, že socha Prince je velmi ošklivá. Všiml si také mrtvé vlaštovky. Rozhodli se, že sochu Šťastného Prince sundají a nechají roztavit. Bohužel olověné srdce nešlo roztavit a tak ho zahodily na místo, kde ležela i vlaštovka. „Přines mi z města dvě nejvzácnější věci.“ pravil Bůh jednomu ze svých andělů; a anděl donesl do nebe olověné srdce a mrtvé ptáče. Bůh vlaštovce i Princů vrátil život.

01

Vložte do
baterky disk
s pohádkou

02

Posunutím
tlačítka
baterku
zapnete

03

Baterku
zaostříte
otočením
objektivu

04

Pohybem
páčky se
přesunete na
další obrázek

